

πων δὲ τὸν κυρίον του ἀναχωροῦντα, ὥρμησεν ἔξω τῆς καλύβης του, ἔθραυσε τὰς διπλὰς ἀλύσεις, ἐνῶ δ' ὁ ἵππος ἐξήρχετο τῆς θύρας, ὥρμησεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐδήξει τοσοῦτον, ὥστε ἀφηνίασεν, παρ' ὀλίγον δὲ νὰ ρίψῃ καὶ τὸν ἀναβάτην. Οἱ ἵπποκόμοι ἠθέλησαν ν' ἀπομακρύνωσι τὸν κῦνα διὰ τῶν μαστίγων, ἀλλ' οὗτος εἰς οὐδὲν λογιζόμενος τοὺς κτύπους, ἐρρίφθη καὶ πάλιν εἰς τὸν λαιμόν τοῦ ἵππου τοῦ δουκὸς, ὅστις νομίσας αὐτὸν λυσσαλέον, ἔλαβε τὸν ἐπὶ τοῦ ἐφιππίου μικρὸν πέλεκυν καὶ διέσχισε τὴν κεφαλὴν τοῦ ζώου. Ὁ κύων ἐξέφερε τὴν τελευταίαν αὐτοῦ φωνήν, ἀπῆλθε δὲ κυλιόμενος νὰ ἐκπνεύσῃ ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας, ὅπως ἐμποδίσῃ καὶ πάλιν τὴν διάβασιν· ὁ δούξ μετὰ στενεγμοῦ λύπης ἐπήδησεν ἐφιππος ὑπεράνω τοῦ σώματος τοῦ πιστοῦ ζώου, κατευθύνθη δὲ εἰς τὴν γέφυραν Μοντερῶ, ὅπου ἐδολοφονήθη.

Ἐτερον τεκμήριον τῆς εὐφυΐας τοῦ κυνὸς, πολλάκις παρατηρηθὲν, εἶναι ἡ πρὸς τὴν μουσικὴν εὐκισθησίᾳ αὐτοῦ, παθαινομένου λίαν ἡδέως κατὰ τὴν ἀκρόασιν αὐτῆς, δεικνύοντος δὲ καὶ ἀπίστευτον χαρὰν ὅταν τὰ παιζόμενα μέλη ᾖναι ὄντως τερπνὰ, δυσανασχετοῦντος δὲ καὶ κλαίοντος ὅταν χάριν παιδιᾶς ἀρρύθμως καὶ ἀτάκτως παίζεται τι. Δεῖγμα τοιαύτης καλαισθησίας παρέχει καὶ ὁ κύων λίαν γνωστοῦ τινος κυρίου ἐνταῦθα.

Γ. Α.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΣΤΑΣΙΑΣ.

(*Ἀπάνθισμα διαφόρων συγγραφέων*).

ὑπὸ I. X. K.

Ὁ μὴ θεωρῶν τὴν ἐν τῷ ἔρωτι ἀστασίαν ὡς καταστροφὴν τοῦ ἔρωτος, ἀγνοεῖ τὸν ἔρωτα.

Pierre Leroux.

Κατηγοροῦμεν τὴν ἀστασίαν τῶν γυναικῶν ὅσας καθιστάμεθα θύματα αὐτῆς, τὴν ἐκθειάζομεν δὲ ὅσας αὕτη εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν.

Louis Desnoyers.

Ζητοῦμεν παρὰ τοῦ ἔρωτος σταθερότητα ἐνῶ μόνον ἡδονὰς οὗτος δύναται νὰ παράσχῃ. Ὑπόσχεται μὲν πᾶν ὅ,τι ἐξαίτούμεθα ἀλλὰ κρατεῖ ὅ,τι δύναται μόνον.

A. Bougeart.

Ὅταν ἀπχυδῆσωμεν ἀγαπῶντες, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀστατήσῃ πρὸς ἡμᾶς τὸ ἐρώμενον πρόσωπον, ὅπως ἀπαλλαγῶμεν τῶν πρὸς τὴν σταθερότητα ὑποσχίσεών μας.

La Rochefoucauld.

Ἡ ἀπιστία ἔγκειται εἰς τὰς ἀθετηθείσας ὑποσχέσεις καὶ οὐχὶ εἰς τὰ σεβόμενα αἰσθήματα.

Rocheperdre.

Ἡ ἀπιστία παροξύνει τὸν ἔρωτα ἀλλὰ δὲν θεραπεύει αὐτόν. Νὰ εἰπῶμεν τί τὸν φρονεῖ; Τὰ βραδέα δηλητήρια, ἥτοι ἡ ἀνία καὶ ὁ κόρος.

Levis.

Ἡ ἀληθῶς ἐρώσα γυνὴ, συγχωρεῖ εὐκολώτερον τὰς σπουδαίας ἀκριτομυθείας ἢ τὰς ἀσημάντους ἀπιστίας.

La Rochefoucauld.

Αἱ γυναῖκες θλίβονται διὰ τὴν ἀπιστίαν τοῦ ἔραστοῦ τῶν ἀναλόγως τῆς ἡδονῆς ἣν αὕτη παρέχει τῇ ἀντιζήλῳ αὐτῶν.

Beauchêne.

Ὅταν ἡ γυνὴ συγχωρῇ μίαν ἀπιστίαν, πράττει τοῦτο πάντοτε ὅπως ματαιώσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀντιζήλου αὐτῆς ἢ ὁ θρίαμβος τὴν δυσανεστει.

De Siassart.

Ἐὰν δὲν ἀπιστήσωμεν ἅπαξ τοῦλάχιστον πρὸς τὴν γυναῖκα ἣν ἀγαπῶμεν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐνιοήσωμεν ὅπως αὕτη εἶναι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀξία τῆς λατρείας μας. Ὡστε καὶ τὰ χειρότερα πράγματα ἔχουσι τι τὸ καλόν.

P. J. S'tabl.

Ἡ γυνὴ ἡ θέλουσα νὰ ἀρέσκη εἰς πάντας
βαδίζει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀστασίας.

Foix.

Ὁ χριστιανὸς ὅστις ἐπιорκεῖ τὴν χεῖρα
ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου τιθέμενος, εἶναι ἥττον
ἐνοχος, ἢ ἡ ἄπιστος γυνὴ ἥτις τὴν χεῖρα
ἐπὶ τῆς καρδίας ἔχουσα ὁμνύει περὶ τῆς
ἀθωότητός της, ἀπαρνούμενη συγχρόνως
τὸν Θεὸν τῆς τῆς χθὲς καὶ τὸν Θεὸν τῆς
τῆς σήμερον.

P. J. Stahl.

Ἡ ἐναρετωτέρα γυνὴ ἔχει τὸν νικητὴν
της. Εἰς δὲ ἐξακολουθῇ οὕτω ἐνάρετος, τοῦ-
το δηλοῖ ὅτι δὲν ἀπῆντησεν αὐτὸν εἰσέτι.

Prince De Ligne.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Εἰς τινὰ πόλεμον μεταξὺ τοῦ Μιραμάσα,
υἱοῦ τοῦ περιφήμου κατακτητοῦ Ταμερλάνου,
καὶ τινος Ῥαγια, αὐτόχθονος ἡγεμόνος τῆς
Ἰνδικῆς, ὁ πρῶτος συνελήφθη αἰχμάλωτος.
Ὁ Ῥαγιας ἐν τούτοις τῷ ἀπέδωκε τὴν
ἐλευθερίαν ἀπαιτήσας μόνον τὴν κατάργησιν
φόρου τινὸς ἐπιβληθέντος ὑπὸ τῶν Τατά-
ρων. Εἰς ἐπακόλουθόν τινὰ πόλεμον ὁ Ῥα-
γιας ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ αἰχμαλωτισθῇ
ὑπὸ τοῦ Μιραμάση, ὅστις μακρὰν τοῦ νὰ
μιμηθῇ τὴν γενναιότητα ἐκείνου διέταξε νὰ
ἐξορυχθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ του.

Ὁ Ῥαγιας ἐμπειρότατος ὢν περὶ τὴν
χρῆσιν τοῦ τόξου καὶ μετὰ τὴν τῆς ὀρά-
σεως του ἀπώλειαν, ὑπερεῖχε κατὰ τοσοῦ-
τον, ὥστε ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σημεῖον
ἀκούων τὴν ἐκ τούτου προερχομένην ἠχώ.
Ὁ Μιραμάσης, ὢν ἐπίσης ἄριστος τοξότης,
προῦκάλεσε τὸν αἰχμάλωτόν του, ὅπως ἐπι-
μαρτυρήσῃ τὴν ἐμπειρίαν του. Τὰ πάντα
ἠτοιμάσθησαν ἐπὶ τούτῳ, καὶ τις τεθεὶς
ὀπισθεν τοῦ σημείου διέταξε τὸν Ῥαγια νὰ
κτυπήσῃ τὸν ὑπακούον, ἀπεκρίθη οὗτος,
μετὰ περιφρονητικῆς μεγαλοπρεπείας, εἰ μὴ
εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ κατακτητοῦ μου.
Ὁ Μιραμάσης ἐν τῷ ᾧμα ἐφώνησε ἐκτύπη-

σον, ἀλλ' εἰσηκούσθη φιλοξενήσας ἐν τῇ
καρδίᾳ του τὰ βέλη τοῦ ἀδικηθέντος αἰχ-
μαλώτου του.

* *

Λουδοβίκος ὁ ἐνδέκατος, Βασιλεὺς τῆς
Γαλλίας, προσεκάλει ἐνίοτε εἰς τὸ γεῦμα
του πλούσιόν τινα ἔμπορον. Οὗτος εἰς τὴν
εὐμένειαν τοῦ μονάρχου βασιζόμενος ἠτήσατο
παρ' αὐτοῦ πτυχίον εὐγενείας. Ὁ Βασιλεὺς
δὲν ἐδίστασε νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, ἀλλ' ἐ-
παυσε τοῦ νὰ τὸν προσκαλῇ. Ἐρωτήσαντος
τοῦ ἔμπορου τὴν αἰτίαν, τῷ ἀπεκρίνατο ὁ
Βασιλεὺς. «Ὅτε προσεκάλουν σε εἰς τὴν
τράπεζάν μου σὲ ἐθεώρουν ὡς τὸν πρῶτον
μεταξὺ τῶν ἐμπόρων, ἤδη ἦσαι ὁ ἐ-
λάχιστος μεταξὺ τῶν εὐγενῶν, ἤθελον δὲ
ἀδικήσῃς τούτους, εἰς ἐξακολουθῶν νὰ
πράττω ὡς ἐπραττον.

* *

Δικαστὴς τις ἐκ τῶν μάλα αὐστηρῶν συ-
νεῖθιζε νὰ ἐκδίδῃ πάντοτε ἀπόφασιν θά-
νάτου κατὰ τοῦ κατηγορουμένου. Μία τῶν
ἡμερῶν, ἀπεκοιμήθη ἐπὶ τῆς ἑδρας του διαρ-
κούσης τῆς συνεδριάσεως. Ζητηθείσης δὲ τῆς
ψήφου του παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστη-
ρίου—ααας τὸν κρεμάσουν! εἶπε χατμώμενος.

— Ἀλλὰ, πρόκειται περὶ ἀγροῦ, εἶπεν
ὁ πρόεδρος.

— Τότε, ααας τὸν θερίσουν, ὑπέλαβεν
ὁ ἀμείλικτος δικαστής.

* *

Ἄγγλος τις ἔγραψε τὴν ἐπομένην παρά-
δοξον ἐπιστολὴν πρὸς τινὰ δασποινίδα!

Δασποινίς,

Σὰς εἶδον τὴν δευτέραν, τὴν τρίτην σὰς
ἠράσθην, σήμερον τετάρτην σὰς τὸ γράφω,
θὰ λάβῃτε τὴν ἐπιστολήν μου τὴν πέμπτην,
ἀναχωρήσατε τὴν παρασκευὴν, ὅπως φθά-
σητε ἐνταῦθα τὸ σάββατον καὶ νυμφευθῶμεν
τὴν Κυριακὴν.

* *

Πατὴρ τις ἀπώλεσας μονογενῆ υἱὸν Μό-
σχον καλούμενον, παρεκάλεσε σχολαστικόν
τινα νὰ τῷ γράψῃ ἐπιτύμβιον, καὶ ὁ scho-
λαστικὸς μας ἔγραψεν.

Ἐνταῦθα κεῖται Μόσχος δι' ὃ θά-
νατος οὐκ ἀφῆκε Βοῦν γενέσθαι.